

તમામ બાતકી ઉર્દૂ કિતાબો, કુરાન શરીફ, કાવ્યદે, સીપારે
:: સી હમારે ચહાં મિસ્તે હે ::

ગુલશને કરબલા

ઉર્દૂ
મજમુઆ માતમ

પબ્લીશર

મીયાં બદરુદ્દીન હુસેનુદ્દીન નોઝામી

મુકસેલર એન્ડ પબ્લીશર.

૧૯૪૦. પંચપટ્ટી—અમદાવાદ.

૧લી બાર ના. ૨-૫-૨૬ છદ્દ ૧૦૦૦

મનહર ગ્રીન્ડીંગ પ્રેસમાં માતીલલ ગણપતરામ
છાપ્યું. પાનકોર નામ—અમદાવાદ.

કીમત ત્રીન આને.

૧૪૦૬૨

જાગીર મુજબ ૧૦
 કમદાવાદ ૧૦૦૦૦૨
 જાહેર ખખર.

જંગનામા ઇમામ હુસેન—હસમે મોહરમ શરીફની હમ
 મજતિમે હેં જોર કરખત શરીફની લગાઈકે પુરે હાજાત ખયાન
 કીયે હેં. હજરત (સલવ)કી વફાત શરીફસે લેકર હજરત ઇમામ
 હસેન રહેઠકી શહાદત તક કા પગ હાલ ખહોત ખયામેવાઝ રિહત

અશ અના દરીગે ખહોત અજા પદનેકે કાબીલ ગે જંગનામા હે
 પ્રીમત આદ આને.

જંગનામા મીરાંદાતાર—યે ગુજરાતકે ખહોત મશહુર ખુજર્ગ
 હેં દુર દુરસે જયારતકે લીયે લોગ આતે હેં જોર અપની મુસાદ
 પાતે હેં. મીરાંદાતાર સાદેગકી લગાઈકે હાજાત હસ કીતાબમે હેં
 પ્રીમત તીત આતે.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૦૬૨ તારીખ

પુસ્તકનું નામ ગુણશત્રે દરબાર

દો મહમુદા માતમ

વિષય ૨૩૬૮:૩ ૩૬૮

ગુલશને કરબલા

ઉર્ફી

મજમુઆ માતમ

— રિવાયત —

જખ સર કલમકા હુકમે ખુદાસે કલમ હુવા.
લીખ્યા તો પેદલે નામે ઇલાહી રકમ હુવા,
પસ તસમીયાકે લખ્દો નાઅતે નખી લીખ્યા,
યે લીખકે જુકરે શાહે શહીદાંમે ખમ હુવા,
અફસોસ કયસા જુદમ સહે ઇખ્તે બુ તુરાખ,
કયા ઇલ અલમકા શાર જમાનેમેં કમ હુવા.
હો-ગયે ભતીજે ભાનજે પેમે નજર શહીદ.
સિખતે રસુલે પાક-પે કયા કયા અલમ હુવા.
અસગરકી લાશ હાથમેં લેકર કહે હુસેન,
અય લાલ મેરે તુજપે કયસા સિતમ હુવા.
ઘોડેસે જખ જમીપે ગીરે શાહે કરબલા,

વા હસ-રતાકા શૌર ખપા દર હરમ હુવા.
હોદ્દેઝસે કય ખયાં વોહ રકમ હોવે દોસ્તો,
જય શાહે દીકા તનસે વહાં સરે કવમ હુવા,

સલામ.

અય ઝી-નતે જહાં સલામત સલામ લો,
અય આફતાબે યુરજે નુબુવત સલામ લો,
અય ઈમ ને શૌર શાહે શુખઅત સલામ લો.
ઉમ્મતકે પુરત-ઝાને હિમાયત સલામ લો.
અહમદકે નુર અયને ઇમામત સલામ લો.
અય કાતિમાકે લાલ સલામત સલામ લો,
ઇઝહારે દુરરે બદરે વિલાયત સલામ લો.
અય કાને સિલકે ગૌહરે રહમત સલામ લો,
હસિ ફયઝે ખસ્તા જનકા હઝરત સલામલો.
અય આદશાહે અહલે શહાદત સલામ લો.

સલામ.

ઝુકાકે સરકો અદબસે હરહમ કરો મોહીખો સલામ બારા.
કે જયસે કલમેકે હર્ બારા સો વયસે બરકકે ઇમામ બારા,

હે નિસ્ક અવ્વલ જો પેહલે કલમેકા નિસ્ક આખિરબી
 ઉસકા યારો,
 ચે ખારા ખારા હેં હર્ફ લક્ઝી સો માઅનીયે ખુશ
 કલામ ખારા,
 અલી હસન ચોર હુસેનો આખિદો ખાકેરો જાઅફર
 ચો કાઝીમ,

રઝા તકી વ નકી વ અસકર ઇમામ મેહદી તમામ ખારા,
 હે દુઓર આલમકે સાબ ખારા સો હે ખરસકે મહીને ખારા,
 હર એક દીનકી હે ખારા સાઅત તો ખુર્જ ખારા મુકામ ખારા,
 મોહબબત ઉનકી હે સખપે વાજીય અદદબી વાજીયકે
 ગીનલો ખારા,

મે તર્ક વાજીય ન-કીજો હરદમ લીયા કરો તુમયે નામ ખારા,
 હદીસે ઇસના અશરસે ઝાહીર કે હેં કવકિય યે તુરે ઇમાં,
 બ-હુકમે નખાકે ધરમેં યેહી મદાઈલ મદામ ખારા,
 ગીનો મોદમદકે ચોર અલીકે હિસાબ કરકે જો ફાતિમાકે
 યે તીનોં નામોકે બસ હે સાહેબ હુરૂફ આ-ઈતેઝામ ખારા,
 નખી અલીકે કરો મુઝાયેફ તો નક્ષ ખારાકા હોવે પુરા,
 કહે હે હક ઉનકો બહરે ઉમ્મત શરીએ રોજે કયામ ખારા,
 ખુદા હે ઉનમેં ખુદામેં યે હેં કરો જો વાહેદમે ઝર્ખ મારા.
 જો ઇસ જર્ખસે અદદ હો હાસીલ સો વોહ જુલ-એહ
 તીરામ ખારા,

ઇમામ ખારા ઇમામ-મેંકા હુસેન સીજદેમેં સર કટાયા,
 યે પહલતે હેં રકઆતેં ઝાહરકી શુમાર કર ખાસો આમ ખારા,

તુજેં વા બારા બરસકે સિનસે હુંસેન રેહતી હે મદેહ-ગોધ,
 વોહ બારા બારા કરેંગે તેરે હરએક મકસદકે કામ બારા,

જોગીનામા.

જોગીઓ અબ કુછ જરા તો બિચારો,
 ગુફલ નગરીમેં બનકે મુસાફીર આયે કહાંસે હો યારો,—જોગીઓ.
 દેસકો છોડ બદેસ હુવે તુમ દેસ ન દિલસે બિસારો
 દિલકે નગરમેં ધરક બસા હે માંગો ન હાથ પસારો—જોગીઓ.
 ભરમ ભલુતી બદનપે રમાકે ધર ધર અલેક પુકારો,
 હે યે સદા અબ જોગીજી ગુફકા બાગડીકા સંવારો—જોગીઓ.
 દુનિયા હે બાવરી શીર નહીં ચાના નીહીઆ રેન ગુબરો,
 કોન જહાંમેં આકે રહા હે જો તુમ રહોગે પાયારો—જોગીઓ.
 હીરદેમેં હરદમ ભજ મન મુરખ હે વોહી પાલન-દારો,
 જાના અદમકા દેહરા અલાઉદ્દીન છોડ વતન કો સીધારો—જોગીઓ.

જોગીનામા.

ખખર લો મેરી યા હસનેન મેં જોગી તુમ્હારા હું,
 તુમ્હેં મુશકીલ-કુશાધકે લીયે મેને પુકારા હું,
 તુમ્હારે હરદે પુરકતમેં લીયા હું હાલ જોગીકા,
 યે મલખુસે ફકીરાના સબી તનપે સંવારા હું

જલેમેં ડાલ-કર કફની લગા-કર ખાક તન મનકો,
બનાકે હાલ જોગીકા મેં તુમ-પર જાન નિસારા હું,
તુમ્હારે નામ-પર મેરા દીલો-જાં સખ તસદ-દુક હે,
મેં જગમેં નામ લેવા આપ-હીકા આશકારા હું,
મેરે હાફેઝ તુમ્હાં દરદમ હો યા ઇન્ને રસુલુલ્લાહ,
મેં બંદા જાન ઓર દીલસે તુમ્હારા હું તુમ્હારા હું.

માતમ

ઓય હાયે કયસી બાદે ખિજાંરીર ચમનમેં,
બાગ-બાં રો રહા હે યું ચમનમેં-રે ઓય હાયે.
જામ જુમ ઓર બેલા ચમેલી,
સખ મીલ કેહતે થે રો રો યું બેલી,
દાગ લાલા-કો હે ગમ હસનમેં-રે ઓય હાયે.
સર્વાલી અખ તો રાતી ખડી હે,
ખાકે સેહગ આ મુઝપે પડી હે,
હમ ફલકકે સતાયે હેં જનમેં-રે ઓય હાયે.
ખુત્તખુલેં ચેલ-ચહે ગુલસે છુટીં જખ,
શોરે માતમ લગીં કરને મીલ સખ,
બાગ ઉજડા રહે પર વતનમેં-રે ઓય હાયે.
ખાઝ દુરરાજ તીતર કખુતર,
કુમરીયાં ઠર રહી હેં યું અકસર.

રોતે હેં અહુ દસ્તે ખુતનમેં-રે ઝોય હાયે,
 ખાદ મરનેકે જખ માદ આયે,
 ગમ અલાઉદ્દીન દીલમેં સમાયે,
 હિઠ કહો તુમ લહદસે કદનમેં-રે ઝોય હાયે.

માતમ

ઝોય હાયરે મારા શહે નવ રતનકો.
 કુર રતુલ અયેન ખારે હસનકો-રે ઝોય હાયે.
 હાથમેં તેગ લે જાલીમેંને,
 સર હિતારા અખસ જાલીમેંને
 તર કીયા ખુનસે સખ ખદનકો-રે ઝોય હાયે,
 દસ્તે ગુરખતમેં બે--કસ ખિચારે,
 ઝોર રોતે થે વોહ કરકે મારે,
 માદ કરતે થે હરદમ વતનકો-રે ઝોય હાયે.
 નવ-નિહાલે ચમન કરકે ખરખાદ,
 જાલીમેંને કીયા દીલકો શીર શાદ,
 ખોદી જડ બેખ સખ પંજ-તનકો-રે ઝોય હાયે.
 રોતી કુચા પઠી રનમેં જારી,
 લાશા લાઓ મેં દેખું દુખયારી,
 કીસને મારે હેં તીશના દહનકો-રે ઝોય હાયે.
 ફઝ હે ગમકા સારી જહાકો,

કર અલાઉદ્દીન અબ્બ હસ બચાકો,
યાદ રખના તુ મેરે સુખનકો—રે ઓય હાયે.

રિવાયત.

સર દીવા રાહે ખુદામેં યે જીગર કીસકા હે,
મુજ-રખ ઓર દુરે દરિયાયે ગૌહર કીસકા હે.
રખર આકે બ-મયદાન કહા અરઝક-ને,
સચ બતા મુજકો તુ અમ રરકે કમર કીસકા હે,
મેરા દાદા હે અલી ઓર ચચા તીશના-લખી,
નામ કાસીમ હે મેરા અબ્બ મુઝે ડર કીસકા હે,
તીન દીન તીશના ગુરસ્ના રહા દર દરતે બલા,
દીવા સર હકકી રઝા પર યે જીગર કીસકા હે.
પુર ઝીયા નુરસે રેહતા હે મેરા દીલ હરદમ,
ક્યેઝ હર વકત તેરે દીલમેં ગુજર કીસકા હે,

રિવાયત.

જીસ વકત ગયે રતમેં પયે બંગ હુસેના,
આદાકો કીયે બાકે વહાં દંગ હુસેના,
ચરારને લગે મુજ દમે માઅર-કયે તેગ,

અયસા કીચે દર કરખો બલા જંગ હુસેના,
 સખ ડાલકે હતિયાર લગે લાગને મુલહેદ.
 બરહમ હુવા મયદાનમેં જખ ખિંગ હુસેના.
 સખ સુખ્ જમીં હોને લગી કરખો-બલાકી,
 શમશેરકા દીખલાયે હેં જખ રંગ હુસેના,
 આતી-થીનિદા-અલ-અમાન હરસિમ્તવદાંપર,
 અય ફેચેઝ કીચે અયસા વહાં જંગ હુસેના,

નૌહા.

અય મોમીનો આફ્રાકમેં આયા હે મોહરંમ,
 શાહકા કરો માતમ.
 ઇસ માલમેં મારે ગયે હેં કિબલયે આલમ,
 શાહકા કરો માતમ,
 ખત લીખકે જફા-કારોને યસ-રખસે બુલાયા,
 આરામ ન-પાયા,
 મકતલમેં હુવા દફતરે દીં દરહમો બરહમ,
 શાહકા કરો માતમ.
 હે ચયેન ન જન્નતમેં ન હે કબ્રમેં આરામ,
 રોનેસે હે બસ કામ.
 ઝોહરાકી તરેહ સીના વ સર પીટકે હરહમ,
 શાહકા કરો માતમ,

દો રોજકે પ્યાસે હેં સીધારે સુયે કૌસર,
 પર લખ ન-હુયે તર,
 દો ફાતેલા શરખતપે તો બા-દીદયે પુર નુમ,
 શાહકા કરો માતમ.
 નાદીર થે ફરીસ્તાંસે ખડે કેહતે થે જીખીલ,
 રોનેકી હો તાઅમીલ,
 ફસવીંકો મોહરર્મકી ગીરા અરશે મોઅજઝમ,
 શાહકા કરો માતમ.

નૌહા.

મુસલીમકો ને કુદ્દેમેં કઝા લાઘ વતનસે.
 અફસોસ સદ અફસોસ.
 તાઝી હુધ બેદાદ-ગરી અરખે કોહનસે,
 અફસોસ સદ અફસોસ.
 બે-કસ વોહ હુયે કુદ્દેમેં ઝોર સદમા ઉઠાયે,
 ઉફ લખપે ન-લાઅે,
 હર રોજ ગુખરાહી ફીયે રંન્ને મેહનસે.
 અફસોસ સદ અફસોસ.
 એક સંગ લગા લખપે હુવા જમા વોંપુર ખુન,
 થે જુલ્મ હે ગરદુન,
 ને આખીરી દમ આખ લગાયા થા દહનસે,
 અફસોસ સદ અફસોસ

હયહાત ચેહી બાઝે પસી હરફે ઝબ્બાં થા,

કેહદે કોઇ ઇતના.

થે આખીરી પયગામ મેરા શાહે ઝમનસે,

અફસોસ સદ અફસોસ.

હરગીઝ ન ઇધર આયે યે દુશમને બાં હે,

મકતુલ યહાં હે.

શીર બાજેં અગર રાહમેં આતે હેં વતનસે,

અફસોસ સદ અફસોસ

ફરજંદ મુકીમ ઉનકે બે થે બે-કસો મુઝતર.

વોહ દો યહે અનવર

તનવીર સીવા ઉનમેં થી સુરજકી કિરનસે,

અફસોસ સદ અફસોસ

ગુરખતમેં કોઇ રંજ વોહ મઝલુમ તસવ્વુર,

અશકોસે બહા દુર,

સર આહ યતીમોંકે જુદા હો-ગયે તનસે,

અફસોસ સદ અફસોસ

વાવેલા.

કરો શોરો ધુગાન વાવેલા.
 ગમકી હે દાસ્તાન વાવેલા.
 વાવેલા રે વાવેલા, શહે હર દો જહાન-વાવેલા,
 ભરકે અફસોસકા ગમસે નાઅરા,
 શાહે દુલ્હનને રો રો પુકારા,
 રનમેં મારા ગયા મેરા પ્યારા જવાન-વાવેલા,
 દરદો ગમસે સકીના પુકારી,
 હાયે હો-ગઇ અબ મેં દુખ્યારી,
 દેખકર મુઝકો રોતે હે સારરૈ જહાન-વાવેલા,
 યે મહીના હે રંન્ને અલમકા,
 હાય કયા હો ખયાં અશમે નુમકા,
 દીલપે મેરે રહેગા ગમકા નિશાન-વાવેલા.
 કયસે કયસે યે શાહ પાસ જંગી,
 હાથમેં તેગ થી ઉનકે નંગી,
 દોશ સખકે યે સખઝ રંગી કમાન-વાવેલા,
 જોકે ગમ શાહકા દીલ પર સહેગા,
 હાલે દીલ કુછ ન મોંહસે કહેગા,
 હસપે શાહકા હમેશ રહેગા અમાન-વાવેલા,
 હાલ જબ હસને લીખ્યા સિતમકા,
 હો-ગયા ચાક સીના કલમકા,

ગવસી કયા હો રકમ શાહકે ગમકા બ્યાન-વાવેલા.
 ગવસી તાકત કહાં હે કલમકો,
 લીખ સકે શાહકે રંજો અલમકો,
 શક હુઠ આહ ગમકે ઉસકી બ્યાન-વાવેલા.

મુજરા

મુજ-રઘ ઝાલીમેને સતાયા હુસેનકો,
 ખુલવાકે પાની તક ન-પીલાયા હુસેનકો.
 રોને દીયા ખુદાને ન અલમદકે સામને,
 હીરનીકા બચ્યા દેકે મનાયા હુસેનકો,
 કીસ ગરમીયોમેં ઘરસે નિકાલા લખર દયેક,
 કયા ધુપમેં લખનને જલાયા હુસેનકો.
 હુરને કહા પેહી મેરે દીલકો મલાલ હે,
 કયું દરતે કરબલામેં મેં લાયા હુસેનકો.
 આખીદને વકતે દફનકે શાને હીલા દીયા,
 અપના તમામ હાલ સુનાયા હુસેનકો.
 શિમરે લખનકી સારી જફાયેં બ્યાન કી,
 રોકર નશાને તૌક દીખાયા હુસેનકો,
 ઉસકો ખુદા ન હાથમેં બખશેગા અય રજા
 હંસ હંસકે જીસ લખનને રલાયા હુસેનકો.

મુજરા

શાહકે મુજ-રઘકે અદે-શયે ફરદા કયા હે,
 પંજ-તન વારતે બખશીશકે હે પરવા કયા હે.
 ગુજરે જો દમ ગમે સરવરમે ગનીમત જાનો,
 મોઅમીનો ઝીસ્તકા દુન્યામે બરોસા કયા હે.
 જખ ચલે તીર તો હઝરતને રશીદાંસે કહા,
 નવ-જવાનો કહે ઇસ-વકત ઇરાદા કયા હે.
 અર્જ કી સખતે કે સર તેગ તલે ધર દેંગે,
 તુમ સલામત રહો આકા હમે પરવા કયા હે
 જુલ-ફિકાર અ-સ-દુલ્લા જો ખેંચી શાહને
 ગયેબસે આઘ નિદા યે કે ઇરાદા કયા હે.
 લલક કટવા-દો જો હો બખશીશે ઉમ્મત મંજુર,
 કાલ છુટ-પનકા કરો યાદ કે વાઅેદા કયા હે.
 શીઅ્રસે કેહતે થે શાહ ચઢ ન-મેરે સીને પર,
 દેખ તો કોન હું-મેં તેરા ઇરાદા કયા હે.
 માં મેરી ફાતિમા હે બાપ અલી જદ હે નખી,
 અરે જાલીમ મેરે રત્નેકો તુ સમજા કયા હે,
 મર ગયા હાયે પિસર લાલસા પર આહ ન-કી,
 જુગરે ફાતિમા ઝોહરાકા કલેજન કયા હે
 રાત દીન શૌકે ઝીમારતમે યે રેહતા હે મુદામ,
 અપને મુનીસકો જુલાતે નહીં આકા કયા હે

મુસ્તઝાદ

અસગરકે કહીં લાશપે જાનુ મેરે બાલે,
 ઓ જેસુઓં-વાલે.
 યે ગમ-ઝહી માધ બલા દીલ કયસે સંભાલે,
 ઓ જેસુઓં-વાલે.
 બિસ્મીલ્લા તેરી ધુમસે અફસોસ ન-કી મેં,
 યે રેહ-ગયા જી-મેં,
 અરમાન મેરે દીલકે નહીં કુછબી નીકાલે,
 ઓ જેસુઓં-વાલે.
 લે ગોદમેં અબ પ્યાર બલા કિસકા કરૂંગી,
 દુખ કયસે સહૂંગી,
 જનતકો ચલે તુમ મેરે નાઝકે-પાલે,
 ઓ જેસુઓં-વાલે.
 બે-રહમસે કયા આકે પડા આપકો પાલા,
 અય બારે તઆલા,
 હે પ્યાસકી શીદતસે ઝખાંમેં પડે છાલે,
 ઓ જેસુઓં-વાલે.
 ચલનેકે લીયે આપકે અય યુસુફે સાની,
 ગમ મનતેં માની,
 પર પાઉંબી બાહેર નહીં તુમ ધરસે નિકાલે,
 ઓ જેસુઓં-વાલે.

બે-ભુર્મ જે મારે હેં તુમ્હેં તીર ચલા-કર,
 યું કહતી હે માદર,
 દીન હશ્તકે મોંહ ઉનકે-લી હો-જાઈગે કાલે,
 ઓ ગેસુઓં-વાલે.
 સુખ હુને જવાનીકા ન-કુછ દેખને પાયા,
 સખ દીલસે હુલાવા,
 દુ-યાકા મઝા કર ગયા હમ સખકે હવાલે,
 ઓ ગેસુઓં-વાલે.
 અહુકરને લીખ્યા હે જે યે મઝમુન સરાસર,
 દર હા-લતે અસગર,
 વોહ હો-ગયે અશઆર હરએક મોતીકે માલે,
 ઓ ગેસુઓં-વાલે.

મુસ્તઝાદ.

યું શાહસે હરમ બોલે અદમ સાથ ન લડીયાં,
 સૈયાં મેરે સૈયાં.
 મારેંગે અદુ સખ તુમ્હેં તલવારકી છડીયાં,
 સૈયાં મેરે સૈયાં.
 સમઝાવે કહાં તક તુમ્હેં અય સરવરે આલમ,
 દેખો અજ દેખો.

આંખોસે હમારે હેં રવાં અશ્વકોંકી ઝડીયા,
 સૈયાં મેરે સૈયાં
 હે ઉનકી ખસા ફોજ ખસા ઉનકે અસાકર,
 ઓર આપકે હેં કદરે,
 વોહ મુદ્દખ ઝાલીમ હેં ન તુમ ઉનસે ઝગડીયાં,
 સૈયાં મેરે સૈયાં
 તુમ છોડકે જાઓગે તરફ ફોજે લઈકે,
 કરનેકો લડાઇ,
 રેહ જાઇંગે કીતનેહી ચહાં સા-અતો ઘડીયાં,
 સૈયાં મેરે સૈયાં
 હાફેઝ ઉ-હેં સમાઝકે ઇશર જુદ જુલા લા,
 શીર લાલ ચે કર કામ,
 મારેંગે વગર ચે ઉ-હેં તેગકી છડીયાં,
 સૈયાં મેરે સૈયાં.

રિવાયત-મેંહદી.

કાસિમ બનેકી ખાતીર હુરોને લાઇ મેંહદી,
 ખુલ્હે ખરીંસે લાકર રોરો લગાઇ મેંહદી.
 દુલ્હા બનાકે સખને ચોકાપે લા બિદાયે,
 સખ મીલકે બીબીયોને કયસી જમાઇ મેંહદી,
 એક શબ્દકી થી સુહાગન ઓર સુખ્હોં રાંડ હો-ગઇ,

અહલે હરમને રા રા સારે લગાઇ મેંહદી.
 ઈસહાક કયસે ગમમેં શાદી દુધ બનેકી,
 કયા રંજ આદ અલમમે કાસિમને પાઇ મેંહદી,

રિવાયત—મેંહદી.

આમ જબ હજરતે કાસિમકી સોહાની મેંહદી,
 કુર્તુલ અયેનકી વોહ પ્યારી સોહાની મેંહદી,
 લાઇ ફિરદોસસે હુરોને તબક બરબર કર,
 મૌતકો દીનકો બની ઉસકી સોહાની મેં—હદી.
 મોંહ બનીકા ન બના દેખને પાયા અફસોસ,
 હાયે યે શુક અદા કરકે સોહાની મેંહદી
 શાહે કાસિમને કહે સુનકે કઝાસે યે બાત,
 રહે મુઝ જુલમો જફા ખુન ફિશાની મેંહદી,
 હુરોને દુલ્હા બના કરકે શહે કાસિમકો,
 હાથેકો કંગના બધા રંગ જમાની મેંહદી.
 બોલી માં હજરતે કાસિમકી અય મેરે દિલખંદ,
 કયસી યે હકી રઝા હુને રંગાઇ મેંહદી.
 બસ હુ મૌકુફ બયાં ગમકા યે કર અય રાની,
 રા રા કર અરમ મેરી ગમસે રંગાઇ મેંહદી.

રિવાયત-તાઝીયા-

ચારો થે હેગા આલે પથંબરકા તાઝીયા,
 સુલતાને દો-જહાં મહે અનવરકા તાઝીયા,
 તથાબીહ તો ગલત હે થે કુછ ઓર વોહ થા કુછ,
 વોહ ખાસ હે થે કા-ગજે જૌહરકા તાઝીયા.
 થે ખાસ તો નહીં હે મગર દીલસે જાન-લો,
 હે કાતિમા—કે સાહેબે દિલબરકા તાઝીયા.
 કયુંકર ન—રાયેં જાનો મલક હુર ઓર બશર,
 થે દેખ શાહે હૈદરો સફદરકા તાઝીયા.
 કુરબાન હો-રહે હેં મલક હુર ઓર બશર,
 હે થે રસુલ પાકકે દિલબરકા તાઝીયા.
 ઇસ ગમસે સિના શક હે હરએક આશકે હુમેન,
 હે તિશના લખ થે અસગરો અકબરકા તાઝીયા,
 ગુલશનમેં બુલબુલોંકી જામાં—પર હે થે કલામ,
 હે થે જનાબે સૈયદે અનહરકા તાઝીયા.
 હોફ્તેં પુ રહે સૈયદે કૌનેન પર મુદામ,
 પરહ કાતેહા કે હે શહે મેહશરકા તાઝીયા.

કાતેહા—

કેહ સદક દિલસે પેહલે પથંબરથે કાતેહા,

મિન બાઅદ ઉનકે મસજીદો મિંબરપે ફાતેહા,
 અસહાબ ચાર દીનકે રહબરપે ફાતેહા,
 શાહે શહીદ ખિસમીલે ખંબરપે ફાતેહા,
 પ્રહલ દમ બ-દમ દુરદ શહીદોંકી રહ-પર,
 ઉમ્મતકે વાસતે જો દીયે હેંગે અપના સર,
 વયરાન કર મદીનેકે કરબલામેં ધર,
 હે આબ ઉનકે રૌઝયે અતહરપે ફાતેહા.
 તેજે જફાસે કલ હુવે શાહકે ચાર ગાર,
 રહમત હો ઉનકી રહે મુબારકપે બે—શુમાર,
 રાહે ખુદામેં સરકા કીયે હેંગે જો નિસાર,
 હો ઉનકી રહે પાક મુતહ-હરપે ફાતેહા,
 દિલબર હુસેનકે થે મોહિબખાને બા-વફા,
 કયા તુમસે બોલું ઉનકી શરાફતકા મરતબા,
 સત્તર દો તન શહીદ હુયે કરબલામેં જા,
 હો ઉનકે સારે ખેશો ખિરાદરપે ફાતેહા.
 સાલાર દીનકે થે વોહ દુન્યાકે રાહ-તુમા,
 રાજી રજામે લક્કી રહે હોકે બા—સફા,
 ફરમાન લકકા લાયે બખા શાહે કરબલા.
 હઝરત અલીકે દોનોં દીલાવરપે ફાતેહા.
 ખારો ઇમામ ચાર દેહ માઅસુમે પાક તન,
 થે લાડલે ખુદાકે વોહ મિસ્ત્રે ગુલે ચમન,
 સરદાર દો-જહાંકે મહબુબે જુલ-મનન,

ઉન સગડી રહે પાક મુનવરપે ફાતેલા.
 હો જાતે પાક સૈયદે મઝસુમ પર દુરદ,
 બીબી સકીના ઝયનખો કુલસુમ પર દુરદ,
 હઝરત બુલુલ ફાતિમા માઅસુમ પર-દુરદ,
 હરદમ હુસેન-સૈયદો સરવરપે ફાતેલા.

અલ-વિદાય—

રનમેં કેહતા થા ઝોહરાકા પ્યારા,
 મુઝ મુસાશીરકી આજ અલ-વિદાય હે.
 આખીરી કરલો મુજરા હમારા,
 મુઝ મુસાશીરકી આજ અલ-વિદાય હે.
 બીબી ઝય-નખકો કોઇ બુલાઓ,
 હાલ મેરા સખ ઉનકો સુનાઓ,
 ફેહલો લાઇકો દુક દેખ જાઓ,
 મુઝ મુસાશીરકી આજ અલ-વિદાય હે.
 શીર ચે ઝયનખસે બોલે કે બેહના,
 સખકો હાથસે તુમ ન-દેના,
 બારે બીદોહ સખ સરપે લેના,
 મુઝ મુસાશીરકી આજ અલ-વિદાય હે.
 ઘર મ્હીતેમેં જાના તુમહારા,
 હો તો કહીયો નખીસે ખુદાર,

ખાસા તેરે મુસાશીરકો મારા,
 મુઝ મુસાશીરકી આજ અલ-વિદાય હે.
 યે ને બાલી હે મેરી સકીના,
 ઉસકા મુશકીલ હે બે મેરે જીના,
 હીજસે ઉસકે ફટતા હે સીના,
 મુઝ મુસાશીરકી આજ અલ-વિદાય હે.
 હાયે સુગરાકી દેખી ન મુરત,
 હમસે મહબુર હે વકતે રખસત,
 મે-ચલે દીલપે યે દાગે હસરત,
 મુઝ મુસાશીરકી આજ અલ-વિદાય-હે.
 શીર સકીનાકો રો રો જગાયા,
 અપને સીનેસે ઉસકો લગાયા,
 માજરા ઉસકો સખ કેહ સુનાયા,
 મુઝ મુસાશીરકી આજ અલ-વિદાય હે.

બનઝરા

યેહ ગયબી હુવા ઇશારા, બના કાસીમ રનકો સીખારા,
 બના કાસીમ બના હે યારો, કોઈ ઉસકો જરા તો પ્રકારો.

કહો યનીકો કીસકો સહરા યના કાસીમ
ગુલ શોરો ફલકપે ઉઠા હે ન થા નવશાહ હમસે
છુટા હેજી.

અય કયસે કરે ગુજરા-યના કાસીમ
હમ ગમગી ગમસે હુયે હે બે-મૌત જલનસે
મુચે હેજી

હમે ઉસકી જુદાઈને મારા-યના કાસીમ
કોઈ કેહતા હમારા જીગર થા કોઈ કેહતા હમારા
પીસર થાજી

મેરા દીલબર મેરા પ્યારા-યના કાસીમ
મેંને તન મન ગમમેં જલાયા મુઝે ગમમેં નખીને
લગાયાજી

ગમ અલાઉદ્દીન શીર હે દુખારા-યના કાસીમ

યનજારા

મેંને હુંડા ચમનકો સારા ન-મીલા મેરા ગુલ હજારા
અય ઉલટી ચમનમે ખીજાં હે વોહ બાદે
બહારી કહા હે

જુલજુલોંને શોરો પુકારા-ન-મીલા મેરા
હે દાગ અઝીઝો જીગર પર, જો ખુદા કરે સો
સર પરજી

હર આહકા નાઅરા મારા, ન-મીલા મેરા
સખ બાગે ધરમ હુંટ ગયા હે હર બાર વતન
છુટા ગયા હેજી

યું સોચા દીલમેં બિચારા-ન-મીલા મેરા
જખ રંજે અલમને સતાયા, મેંને અપને જીકો
જલાયાજી.

કીયા ગમસે દીલકો દો-પારા-ન મીલા મેરા
બન બનસે સદા યું આધ ગયે કહાં જવા મર્દ
બાધજી,

સુન અલાઉદ્દીન લલકાફા ન મીલા મેરા

મરસીયા

તુંમ શહાદતકે ફલકકે હો શહા બદરે મુનીર
આપકે પરતવ-સે દુ-યામેં હેં સખ રોશન ઝમીર
કિશ-વરે તતહીરકે હો બાદશાહે બે નઝીર,
દાંદ ખાહે બે કસાં ઓર આજીઝોંકે દરત ગીર
હેં જીઅર બંદે અસદ ઝોહરાકી બા હઝરત હુસેન
ઓર જનાબે મુસતફાકે બે બે શક દીલકે ચયેન-૧
તુંમ ઇમામે દો-સરા હો બાદશાહે અતકીયા
મુલકે તસલીમે રઝાકે આપ હેં ફરમાં રવા
રોનકે તખતો વિલાયત ઓર ફેકે પેશવા

મન-ખયે જુદો અતા સાલીકે રહે અતા-

હેં જગર,-૨

કેન તુમ બિન હે શ્યાખે અહલે જન્નત યા ધમામ,
સખજ હે તુમસે હી રીહાને શહાદત યા ધમામ.
રંજ કયા કયા તુમને ખેંચે બહરે ઉમ્મત યા ધમામ,
આપસે હોગી હમેં ઉકળાકો રાહત યા ધમામ-

હેં જગર,-૪

હજરતે બુખક થે ધન-પર હમેશા જાં-નિસાર.
દોસ્ત રખતે થે ઉમર આદીલ ધ-હેં લખલો નહાર.
મુનીસો હમ-દમ બહોત થે ઉનકે ઉસમાં નામદાર,
રાજ થે પિનહાં નહીં સખ ખલક પર હે આશકાર-

હેં જગર, ૪

લરકરે કી-પર ચલાઇ શાહે દીને તેગ જો,
રહ કાલીખમેં ગઇ લાખો જુદાઇ દમમેં હો,
આદમો ધસાસે લે સારે નખીયે નેક ખો,
દેખકર કેહને લગે શાહકી શુખઅત કયું નહો-

હેં જગર-૫

કાતિમાકી જન હેં ઓર લખતે દીલે ખયરૂલ ઉમમ,
દોશ-પર જસકો બીઠાતે થે નખીયુલ મોહ-તરમ,
હે ખ્યાસા તીન દીનકા કુછ ન-આયા ઉનકો ગમ,
થે ન-સમજે અહલે શર કરતે હેં હમ કિસપર સિતમ,

હેં જગર-૬

બરકે દમ વોહ તેગ થી શાહકી કે જસકો દેખકર,
કાંપતા થા ખાકસે મીરરીખ-કા તન ઓર જગર,
હિમતે આસીકી બખશીશ થી હિ-હેં મદદે નજર,
ધસલીયે સારે સહે જોરો જદાયે અહલે શર-

હેં જગર-૭

નવ-નિહાલાંતે ચમન રાતે થે હારેં માર માર,
ફુલ ધસ ગમસે હુયે થે સુખકર માનીદે ખાર,
હો-ગમ હય-હય ખીઝાં ખાગે તુબુવતકી બહાર,
બુલબુલેં કેહતી થી અબ હમ કયું ન-રોયે જર જર-

હેં જગર બદે-૮

શાહકા સર શીઝ જબ કરને લગા તનસે જુદા,
મચ-ગયા ખુરામ હર જ-રહ થરરાને લગા.
હિસ ધડી જ-નો મલકને રોકે શીર નાઅરા કીયા,
અય લઇનો બે-હયા કુછમી તો કર ખૌફે ખુદા-

હેં જગર બદે-૯

હિનકો કલ હોવેગી હક્યામેં બહોત હદસે ખુશી,
આજ ફુ-યાકે જો ગમ ખાતે હેં શાહકા હર ધડી,
અરક જો આખોસે ગીરતે હેં પયે સિખતે નખી,
ખાએસે અફવે ગુનાહ હોવેંગે મેહશરમેં ચેહી-

હેં જગર બદે-૧૦

બેજ હિન-પર કીઝીયા લાખોં તહીયાતો સલામ,
ઓર અપની ખાસ રેહમત હિનપે નાઝીલ કર મુદામ.
બહરે હિમત સર કટાયા જસને હોકર તીશના કામ.

શા-૧-એ ઇસીયાં શહન-શાહે શહીદાં નેક નામ-

હેં જીગર બદે-૧૧,

અય ખુદાકે બર ગુઝીદા સખ શહીદાંકે ઇમામ,

યે વફા આજીઝ તુમ્હારે હે ગુલામોંકા ગુલામ,

મેહરબાની-કી નઝર અપની રખો ઉસ-પર મુદામ,

વીદ હે ઉસકો તુમ્હારે નામકા યે સુખ્હો શામ-

હેં જીગર બદે-૧૨.

મરસીયા.

શોર હે શામકે લશ્કરમેં કે અખ્યાસ આયે,

ઝોર તવાતર ખખર આઝ કે બહોન પાસ આયે,

પર ગમે શાહે શહીદાંસે બસદ યાસ આયે,

બોલી તકદીર કે યે જંગ ઉન્હેં રાસ આયે,

આકે ઘોડેકા શુખઅતને કદમ સુમ લીયા;

ફતેહને ગો-શ-યે દામાને અલમ સુમ લીયા-૧.

હો-ગયા ફોજે શકાવતમેં તઝલ-ઝલ બરપા,

પીસરે સાઅદસે હરકારોંને આકર પુછા,

કીસકી આમદ હે કે લશ્કર તહો બાલા હે તેરા,

પીટકર જાનુકો યે સાઅદકે બેટેને કહા,

દેખ-લો વોહ ખ-લ-ફે હૈદરે કરરાર આયા,

મરગે નવ સખકો મુખારક હો અલમ-દાર આયા-૨.

વાહ કીસ શાનસે સકકાયે હરમ આતા હે,
માઅરકે-મેં કોઇ ઇસ તરેહસે કમ આતા હે.
કયા દીખાતા હુવા વોહ જહો હશમ આતા હે,
કયા ઉડાતા હુવા દામાને અલમ આતા હે,
હુસ્ન અયસા કે ફરોગે મહે કામીલ ઘટ જાયે,
રોઅમ અયસા હે કે પથ્થર કીમી છાતી ફટ જાયે-૩.

ગો-શ-યે દોશયે કયા ખુબ લટકતી હે કમાં,
તીર અગર ઉસકા રવાના હો તો રહ રવાં,
કહે ચીલાકે જો રસ્તમકો કે જાતા હે કહાં,
રખ મીલાવે ન-કબી ડરસે હો ગોશમેં નીહાં
ગર કમાંદાર તેરા તીર કમાંસે છુટા,
સખ કહેજે કે માહે નવસે સિતારા ઢુટા-૪.
યે તો સખ એક તરફ રોઅમો શુખઅત દેખો,
એક લાખોપે ચલા આતા હે જુરઅત દેખો,
કુબતે બાઝુએ શખખીરકી કુબત દેખો,
કયા જવાનીમેં હે આસારે ખ્યાદત દેખો,
નેઝા નજદીક અલમકે જો કઝારા ચમકા,
ગોયા ખુરશીદકે પેહલુંમેં સિતારા ચમકા-૫.
ખુદબી ઇસ ફકરે હે જહરે શુખઅતકા હુબાબ,
સા-ગરે મેહરે હે બાલાયે માહે આલમ-તાબ,
યાદ હે ઉસકો સખ આરાસ્તગીકે આદાબ,
જુરમ પર જંગકા ખુબ સખ હે અસબાબ,

તેમ જળ મ્યાનસે થે કુસ્તે ગમ લેવેગા,
શામ તક જાવેગા કુરેમેં ન-દમ લેવેગા-૬.

જોગીનામા.

હમ જોગી હુસેનાકે યહાં આયે હુયે હેં,
દક્ષતર ગમે શખ્ખીરકા હમ લાયે હુયે હેં,
કાલે હેં ગલે રિશતયે હિલક્ષતકી યે જુનાર,
હાં પુરકતે શખ્ખીરમેં ધખરાયે હુયે હેં,
કરખલમેં હિદાસી જો હુધ આયે યહાં પર,
યે જાયે જોહલને-કી જરા પાયે હુયે હેં,
કરખલમેં સહીદોંકી કખર ઝોર લહદ પર,
પેહલેસે સરે જરકો ટકરાયે હુયે હેં,
યાસીન શુખલ પુને જહોત ઠીક યે પાયા,
ગમગીન તેરે વકતકે રલવાયે હુયે હેં.

જોગીનામા.

આજ દીન હે કયામતકે જમસા,
લાખ શીરઝોનમેં હે એક મુસા,
આજ સખતી હે આલે નખીપર,

રનમેં કાસીમ બના હે ખાસા,
 દુરમનોકે મુકાબીલ હે ચારો,
 શાહે આલી નખીકા નવાસા,
 દીલમેં ચાહે ખુદા ઓર સખર હે,
 શાકીરે હક હુવા કોઇ ન અયસા,
 હેં ને બે-પીર કુશી વ શામી,
 ઉનકો દોજખ મીલેગા ન ક્યસા,
 ને શહીદાને કરબલ હેં ખાલીક,
 આબે રહમત સદા ઉનપે ખરસા,
 હે વસીલા તેરા અયસા ખુરશીદ.
 કામીલો સાખીરો હક સના-સા,

માતમ.

ઓય હાયરે સરદાર બાગે ધરમકે,
 હેં નવાસે શરીફલ ઉમમકે—ઓય હાયરે.
 કોન અયસા હે જગમેં બહાદુર,
 જયસે હુસનેન હેં બે-બહાદુર.
 હેં વોહ સાલાર ખયરલ ઉમમકે—ઓય હાયરે.
 સદમે ઝાહીર હેં ને રંજે અલમકે—ઓય હાયરે.
 ઉનકે મમમેં ને રાયેમા એકબાર,

રહમ ઉનપર કરેગા વાહ ગદશર,
 હાંજે લાયેક વાહ ફઝલો કરમકે—ઓય હાયરે.
 ઉનકે ગમમેં જો રાયા કરેગા,
 વાહ ખુદાકે અમનમેં રહેગા,
 ખુદા દેખેગા બદલેમેં ગમકે—ઓય હાયરે.
 આરઝુ હે ગુલામે અલીકી,
 ચેહ કે દેખું મેં મેહશીલ નખીકી,
 પેહલે જાનેસે આખીરકે દમકે—ઓય હાયરે.

માતમ.

ઓય હાયે ગમ ચેહ સુગરાકો સુખહો મસા હે,
 બાબા બાબાકી દીલસે સદા હે—રે ઓય હાયે.
 ફેહતી સુગરા થી મેરે ખુદાયા,
 કોઈ કાસીદ બી મેંને ન-પાયા,
 જાને-વાલા ન-કોઈ કરબલા હે—રે ઓય હાયે.
 દેખો કાસીમકી હીમ્મત ગીયાન કર,
 સરપે શાદીકા સેહરા વાહ રખકર,
 કૌજે આદાસે લડને ચલા હે—રે ઓય હાયે.
 રાહે યઝદાંમેં સરકો કટાયા,
 નારસે આસીયોંકો બચાયા,

હમણે કયસી, યે લુટકો આતા હે—રે ઓય હાયે.
 શાહકા ગમ હે રહમાં સખકો,
 ફુરો ગીલમાં ખશર ઓર જીનકો,
 વાએ—દયે તીફલી કીયા ને વફા હે—રે ઓય હાયે.

વાવેલા.

આજ કલે વલી હે વાવેલા,
 અલ-વિદાઅ હો-રહી હે વાવેલા—આજ.
 આજ સિખતે નખીકી ગરદન પર,
 એક શકીકી છુરી હે વાવેલા—આજ.
 આજ દોલત-સરા મોહંમદકી,
 આગસે જલ રહી હે વાવેલા—આજ.
 આજ લુટતા હે ધર પયંખરકા,
 નહીં પુરસાં કોઈ વાવેલા—આજ.
 આજ સિખતે નખીકે ખયમે-મેં,
 આગ લડકી દુધ હે વાવેલા—આજ.
 આજ અકખર અલીકો મયદામેં,
 દીલપે ખરછી લગી હે વાવેલા—આજ.
 ખે-કદન આજ લાશ સૈયદકી,
 કલ-ગાહમેં પડી હે વાવેલા—આજ.
 આજ દુન્યામેં સખ અંધેરા હે,
 એક કયામત મચી હે વાવેલા—આજ.
 ખુબ રા-લો ખ્યાલ માતમમેં,
 માત સર પર ખડી હે વાવેલા—આજ.

રિવાયત-

કરખલામેં ગુલ હુવા સાકીયે કૌસરકા ચિરાગ,
કુર રતુલ અયને નખી મહબુબે દાવરકા ચિરાગ.
અર્શ પર સારે મલાયેક સર પટક કેહતે હેં યું;
આજ કયસા ગુલ હુવા હે અરશે દાવરકા ચિરાગ
પડ-ગઢતારીકી સહરાયે જહામેં એકસાં
જળ હુવા ગુલ જુલ્મસે શેરે દીલાવરકા ચિરાગ
સળ જહામે પડ-ગયા હે શેરે ગુલ અફસોસકા
હાયે સદ અફસોસ થા જાન પયખરકા ચિરાગ
ચરમગીરીયાં હોકે અખઠસહાક ગમમેં કેહ ચેહી
હાયે જગસે ગુલ હુવા દીને મુનવરકા ચિરાગ,

રિવાયત-

હરદમ હે મુજકો વીદી દીલ-આરા અલી અલી,
ખાદીમ ખ જાનો દીલ હું તુમકારા અલી અલી
પસ ગરદીશે જહાંસે નિહાયત-હી તંગ હું,
ખેચારગી-મેં તુમકો પુકારા અલી અલી.
જહિં કહા મેં છોડકે દરખાર આપકા
જુઝ આપકે નહી હે સહારા અલી અલી
કિસ્તીયે જુમ હો-રહી હે મેરી ગરકે આખ,

પહોંચાદો ઉસકો સુયે કિનારા અલી અલી,
 ફરદે ખુદાઈસે હું બહેત દીલ મલુમ આહ,
 મેરી ખબર લો જલ્દ ખુદારા અલી અલી.
 આસાન મુશ્કીલેં ડાચે લાખોંકી આપને,
 હાફેઝયે અપને લુતફે ખુદારા અલી અલી.

મુસ્તઝાદ.

ચાહે શોહદા ખુશ લસખી ખુશ લકખી હે,
 આલી નસખી હે.
 લા-રેખ કે વોહ ધખને અલી સિખતે નખી હે,
 આલી નસખી હે.
 હુરે કેહને લગી મીલતેહી અય લશકરે આદા,
 હે વોહ મેરા આકા.
 જુરકી-કે શુન્નઅતસે શુન્નઅત-લી દખી હે,
 આલી નસખી હે.
 ઇક્રારસે શીરતે હો ખુદાસે નહીં ડરતે,
 અચ્છા નહીં કરતે.
 એક બે-અદખી ઉસકી તો સો બે-અદખી હે,
 આલી નસખી હે.
 હે શાને શરાફત ચેહી હે જાને શરાફત,
 હે કાને શરાફત,
 મકકી મદની હાશેમી-ઓ મુત-તલખી હે,
 આલી નસખી હે.

નીકલા સરે મયદાન જો છન્ને અ-ત-દુશાહ,
 થરરા મયે ગુમરાહ,
 કેહને લગે બે-શુબાહ ચેહી સિખતે નખી હે,
 આલી નસખી હે.
 કામતસે અવાં સાફ હે તતહીર સરાપા,
 તનવીર સરાપા,
 હર આધ-નયે આધ-નયે ખુલ-અજખી હે,
 આલી નસખી હે.
 નેઝેપે સરે શાહદા અદ્દાહરે એખજ,
 આતી-થી યે આવાજ
 સુન્નતાને શહીદાં યે હમામે અરખી હે,
 આલી નસખી હે.

સલામ.

મોહંમદ સરવરે આલમ હુયે તુરે ખુદા ઠેહરે,
 હુસેન ઉનકા નવાસા કુરતયે કરખો-અલા ઠેહરે.
 હમે દરીયા અદુ આકર હજારોં જા-અજા ઠેહરે,
 હવા પર ઝુમકર જીસ તરેહસે કાલી ઘટા ઠેહરે,
 અડહેગા ખુન સર પર અય લખનોં બે-ગુનાહોંકા,
 ખુદાકે સામને દેખેં તો કયા ખસકી જજા ઠેહરે.
 અદુકા કયા ખિગાડા યા ભલા આવે મોહંમદને,
 કે જીસકે વાસતે વોહ મો-રહે તેજે જજા ઠેહરે.

કોઇ શિકવા નહીં મુજકો લખનોંકી જશ્યોંકા,
મેરી તકદીરકા લીખ્યા બલા કીસસે ગીલા ઠેહરે.
શહાદત હો-ચુકી શાહને કહા મયદાને મેહશરમેં,
ખુદા જળ અહલ પર ખયઠે હમારા ફેસલા ઠેહરે.
હદીસે કરખલા પઢતા હું છશકે આલે અહમદમેં,
યે વોહ અફસાના હે જસસે કે હમ અહલે દીલા ઠેહરે,
ઇત્તાહી બાદે મુરદન મજ-મયે મયદાને મેહશરમેં,
નખીકા આશીકે સાદીક ખલીગે બે-રીયા ઠેહરે.

મુજરા.

મુજ-રખ સારા જહાં હે ગમસે ગીરીયાં ઇન દીનોં,
હર જગા હે માતમે શાહે શહીદાં ઇન દીનોં,
રાતે હેં અહલે ઝમીં કયા માતમે શખ્ખીરમેં,
આસમાંબી અશકે શખ્ખ-નુમસે હે ગીરીયાં ઇન દીનોં,
અકબરો અસગર ખ્યાસે હો-ગયે રનમેં શહીદ,
લુટ-ગઇ હે દોલતે શાહે શહીદાં ઇન દીનોં,
આસમાંસે ટુટ પડતે હેં સિતારે આજ કલ,
હે ખડા અંધેર આલમમેં નુમાંયાં ઇન દીનોં
લે-ગયે થે તહેર પર તશરીફ પાનીકે લીયે,
તીરકા અખ્યાસ પર ખરસા થા ખારાં ઇન દીનોં.
યા હુસેન અખ રહમ કીજે તાકે ખાતીર જમાઅ હો.
હે વફા અફકારે દુનિયાસે પરેશાં ઇન દીનોં.

નોહા.

સુગરાને કહા ગમસે ફટા જતા હે સીના,
 સુના હે મદીના,
 બાબાસે નીકાલા સિતમ-ધજ્જદોને કીના,
 સુના હે મદીના.
 ખતકો ભેજકે કુશી શહે વાલાકો ખુલાયા,
 ઓર કયા ન સતાયા,
 મજરૂહ કીયા તીરોંસે શખ્ખીરકા સીના,
 સુના હે મદીના.
 આશુરેકે દીન છુટ-ગયા ઝોહરાકા ભરા ઘર,
 સરવર હુયે બે-સર.
 રાસ આયા ન અબકે યે મોહરમકા મદીના,
 સુના હે મદીના.
 મેહમાનોકો પાની ન-દીયા કૌજે જફાને,
 દીલ તીરોંસે જાને,
 દેખા થા ન અબ તક ન સુના થા યે કરીના,
 સુના હે મદીના.
 વાજેદ નહીં સુગરાકા બયાં કાખીલે તહરીર,
 કરતી થી યે તકરીર,
 લો કુબ-ગયા અહમદે મુરસલકા સરીના,
 સુના હે મદીના.

નોહા.

અય મોમીનો યે ત્યાંદ મુસીબતકા હે અયા,
 મુસલીમ ગયા મારા,
 થા એલચી બે હજરતે શખ્ખીરકા પ્યારા,
 મુસલીમ ગયા મારા,
 કુદમે દગા કરકે લખનોને વતનસે,
 મેહમાન ખુલાકર,
 હિસ ખે કસો મઝલુમકા સર તનસે હિતારા,
 મુસલીમ ગયા મારા,
 શખ્ખીર રોરો ફેલતે થે ખિરાદર,
 કયા ગુજરી યે તુમપર,
 પેહલા મુઝે યે દાગ મુકદરને દીખાયા,
 મુસલીમ ગયા મારા,
 અખ મુજકો યકી અપને-બી મરનેકા હુવા હે,
 મરનેસે તુમ્હારે,
 શાયા યે મુઝે મૌતકા પયગામ હે આયા,
 મુસલીમ ગયા મારા.
 અહસોસ હે મલહિનોને ખંદકમે ગીરાકર,
 કીસ મકરો દગાસે,
 મેહમાંકા દાઅવતકે ધવજ ખુન બહાયા,
 મુસલીમ ગયા મારા.

દરવાઝેમેં લટકા દીયા સર કાટકે અફસોસ,
 કુફેમેં તુમ્હારા,
 ઝોર બાંધકે રસ્સી તને અત-હરકો શીરાયા,
 મુસલીમ ગયા મારા.

મરસીયા.

જખ સૈયદે મઝલુમકા લશ્કર ગયા મારા,
 ઝોર સેહરા બધા કાસીમે મુઝતર ગયા મારા,
 અબ્બાસ અલમ-દાર દીલાવર ગયા મારા,
 અકબર ગયા મારા અલી અસગર ગયા મારા.
 રોકર કહા તનહાઈ-મેં કયા જુકે કરેજે,
 થી દેર ઇન્દી લોગોંકી અબ હમબી મરેજે—૧
 ઇતનેમેં હુવા હમલા-કુનાં લશ્કરે બે-પીર,
 હઝરતને બહોત મારે લઇ ખીંચકે શમશીર.
 સખ અહલે સિતમ હાયે ચલાને વોહ લગે તીર,
 જખમી હુયે સર તા બ-કદમ હઝરતે શખ્ખીર,
 તર ખુતમેં દેખા જો અબાયે નબવી-કો,
 સદમા હુવા દો-ચંદ હુસેન ઇબને અલીકો—૨
 હિસ વકત યેહી અર્જ થી દરગાહે ખુદાપેં,
 હર આન ચલા જતતા હું તેરી રઝામેં,
 કટવા દીયા દીલદારો રશીક અહલે જફામેં,
 ઝોર એક સુખન તક ન-કહા રંજો બલામેં.

મોંઢ કર દીધા ઉન તીરોંકે બારોંકે આગે,
 હે કોન હકીકત તેરે એહસાનકે આગે—૩
 દી મેરે બુઝુરગોંકા ઝમાનેપે ફઝીલત,
 નાનાંકો નુબુવત હુધ ખીખીકો ઇમામત,
 પેહલે તો મીલી બાધ મીરાસે ખીલાફત,
 અબ મુબકો ઉસી દબકી ઇનાયત હુધ ખિદમત.
 ઓર ઇસકે સીવા કોનસી ઇઝઝત ન અતા કી,
 બે-કસપે ઇલાહી તેરી શફક્કત હે સદા કી—૪
 નાનાંકો મેરે અરશે મોઅક્લા-પે બુલાયા,
 સાતો ફલક ઓર ગુલશને ફિરદોસ દીખાયા,
 પહોંચ્યા જો બહોત પાસ તો યે હુદ્દ જતાયા.
 ફરમાયા મેરા દોસ્ત મેરે મીલનેંકો આયા.
 શીર બોલા કે હે અરશે બરી તેરેહી ખાતીર,
 પયદા કીયે અફલાકો ઝમીં તેરેહી ખાતીર—૫
 દરગાહે ઇલાહીમેં થી યે આપકી તકરીર.
 પેશાનીયે અનવર પે જો એક આકે લગા તીર,
 ખું બેહને લગા ઝખ્મસે હાલત હુધ તગૈયુર,
 દામનસે લગે પુછને ઉસ ખુનકો શખ્ખીર.
 એક તીર લગા સીનયે સદ આકે ઉપર,
 સેરોંસે લહુ બેહને લગા ખાકે ઉપર—૬
 રહ—વારસે ગશ ખાકે ગીરે ખાકપે હઝરત.
 બયઠી સરે પુર નુરપે એક ઝુલ્મકી ઝેરખત.
 ઓર એક સીતમ-ગારને પહોંચાધ અજયત,
 મારા શહે મઝલુમપે એક નેઝ-યે આફત,

યે કેહતી હુઠ ખમમેસે ઝયનખ નીકલ આપ,
શખખીર મરા જતા હે નાનાકી દોહાપ—૭

મયદાનમેં હોતી હે મેરે બાપપે બે-દાક,
કરતા નહીં કોઈ રહમ સભી બન-મયે જલ્લાદ,

યે આપકા ગુલઝાર હુવા જતા હે ખરબાદ,
ક્યોદ હે ક્યોદ હે ક્યોદ હે ક્યોદ.
શીર બાપકા ચીક્ષાઈ કે હય હય મેરે બાપ,
ખચ રેહનેકી તેરે કોઈ સુરત ન બન આપ—૮

ઝયનખકે યે કેહનેપે હિસે રહમ ન-આપ,
મોહ ફેરકે ઓરોંકી તરફ ધ્યાન લગાયા.

એક એકને એક એકકો ઇસ તરેહ સુનાયા,
હમ સખતે યે કાબુકા બડા વકત હે પાયા.

ખતરા ન-કરો નાત્ર-યે ઝોહરા વ નખીકા.
સર કાટલો ફરઝદે રસુલે અરબીકા—૯

નીકાલા ક-મ-રે શીખ બદ આલમસે ખંજર,
મલકિન લગા પુઝને રમાલસે ખંજર.

ખંજરકી લમા ધાર શીરાને બે વોહ ખુંખાર,
લોગોને કહા દેરકા મોચકા નહીં ગ્રીનહાર,
હિસ દુશ્મને ખાલીકને કીયા જુલમ યે ઇઝહાર,
શખખરકી ગરદનપે રખા ખંજરે ખુંખાર—૧૦

કયા સેહલ-સી યે ખાતથી બે-પીરકે આજે,
સર કટા લીયા બાપકા હમશીરકે આજે.

ઝાલીમને સરે શાહકો નેજુપે ચડાયા,
ઓર ખુન ટપકતા હુવા ઝયનખકો દીખાયા.

એક ફક્સે મલકિન ઝખાં-પર યેહી લાયા,
કયા કતલ કીયા હઝરતે ખાલુનકા જમા—૧૧

કુછ દેખતી-ભી હે કે નહીં ધ્યાન કીધર હે,
 અય જયનખ બે-કસ યે તેરે ભાષકા સર હે,
 જયનખ લગી ચીક્ષાને કે હય હય મેરે ભાઈ,
 ખંજરસે હુઈ તેરે સરે તનમેં જુદાઈ.
 મીટીમેં મીલી ફાતીમા અમ્માકી કમાઈ,
 મેં ને યે સિતમ દેખા મુઝે મૌત ન-આઈ—૧૨
 શખ્ખીર બિરાદરા પે યે આઈ હે મુસીબત,
 કાન ઓર હે ઇસદમ બે કરે સખકી હિમાયત,
 દીલ ટુકડે હુવા જયનખે બે-કસકે બયાંસે,
 એક શૌર પડા નાલા વ ફર્યાદો પુગાંસે,
 એજાજ બડા કામ હુવા શાહે જમાંસે.
 કયું કરકે ન-યે જુદમ નહોં સારે જહાંસે—૧૩
 અખ આગે તાખ નહીં દીલકો કયા કરે મેં રકમ,
 બસ અખ તો રોક-લીયા ચાહીયે ઇનામે કલમ,
 યે અર્જ કરતા હું સરવરસે બ-દીદયે તુમ,
 કુબુલ હોવે દુઆ જલ્દ યા ઇમામે ઉમમ.
 મોહીબકો તેરે ન દુ-યામેં કુછ અલમ હોવે,
 બે ગમભી હોવે તો યા શાહ તેરા ગમ હોવે—૧૪

મરસીયા

આયે મઝારે પાકે પર્યાવરપે જખ હરમ
 આંખોમેં અરક લખપે પુંગા સીનેમેં અલમ.
 કેહતે હેં લુટકે આયે હેં જંગલસે હાયે હમ,
 ઉઠકો જરા મઝારસે દેખો તો યે સિતમ,
 કબરે નખીપે રખ-દીયા સરકો ઇમામકે.
 સદમે ધ્યાન કરને લગે તીશના કામકે—૧

હે જે તુમહારે નાઝોંકા પાલા હુવા હુસેન,
 જો હે શહીદે ખંજરે જોરો જફા હુસેન,
 પુછો તો તેરા સર હુવા કયુંકર જુદા હુસેન.
 બે કયસે પુછો તુને હે કયા કી ખતા હુસેન.
 અમ લાલ તુઝકો પાની કીસીને પીલાયા થા,
 સુખે ગલેપે યા તેરે ખંજર ચલાયા થા—૨

બોલો તો તુમને નાઝસે પાલા ઇસીકો થા.
 કાંધેપે તુમને હાથે ચડાયા ઇસીકો થા.
 સીનેપે અપને હાથે સુલાયા ઇસીકો થા,
 જુલ્હેમેં હાં મલકને જુલાયા ઇસીકો થા,
 મેવે ઇસીકે વાસતે જન્નતસે આતે થે,
 જીખીલ ઇસીકો પાઠપે અપની ચડહાતે થે—૩

ખાલીકકો થા ખ્યાલ જે રોને કહીં ન-પાયે,
 શખ્ખીર કોઇ રંજ ન હરગીઝ કહીં ઉઠાયે,
 પ્યારા હે જે મેરા કોઇ ઇસકા ન દીલ હુખાયે,
 પયદા ન વોહ સખખ હો જો શખ્ખીરકો રૂલાયે,
 આહુકે રોનેકે લીયે જખ્ખ ઝીદપે આયે થે.
 આહુ ઉન્હીકે વાસતે જીખીલ લાયે થે—૪

દેખો વોહી જે હાથે તુમહારા હુસેન હે,
 દેખો વોહી તુમહારા પ્યારા હુસેન હે,
 દેખો વોહી જે જુલ્મકા મારા હુસેન હે,
 દેખો વોહી જે અશકા તારા હુસેન હે,
 ખાલીકને રૂત્તે હાથે ઇસીકે બડ હાથે થે.
 હુલ્લે ઇસીકે વાસતે જીખીલ લાયે થે—૫

ફાકા થા એક દીન જો તુમહારે હુસેન પર,
 બે-ચેન ફાતીમા થીં ફટા ખતા થા જગર,
 બેકલ થે આપ જખ્ખ હુમ જીખીલકો ખખર,

હુકમે ખુદાસે લાચે થે ખાના વોહ તરત બર,
 જીખીલને હુસેનકો ખાના ખીલાયા થા.
 શખ્ખીર તીશના કામકો પાની પીલાયા થા—૬
 એકદીન ચે થા હુસેન થે ફાકેસે બે-કરાર,
 ફાકા થા તીન રોજકા ઓર થે જગર ફિગાર,
 શીદત વોહ પ્યાસકીથી ગશ આતા-થા ખાર ખાર,
 શીમરે શકી હુસેનકે સીનેપે થા સવાર,
 અરશે ખરીસે રોનેકી આવાઝ આતી થી,
 રોકર સકીના ખાપકો અપને બુલાતી થી—૭
 વોહ હલક જીસકો ચુમતા થા આપસા નખી,
 કુરખાન ફાતીમા થી તો શયદાબી થે અલી,
 હય હય ઉસીપે ચલ-ગઇ જંગલમેં હે છુરી,
 ઓર લાશ બે-કફન-બી ઉસકી પડી રહી,
 નેઝપે સર હુસેનકા હય હય ચડાયા દીયા,
 ઘરસે બુલાકે ખાકમેં હમકો મીલા દીયા—૮
 હય હય કીયા હે જીખ્ખા પ્યાસા ઇમામકો,
 તડપે તો શીખ્રને ન-સંબાલા ઇમામકો.
 પાની નહીં દીયા લબે દરીયા ઇમામકો,
 મારા હે હાચે શીખ્રને તીશના ઇમામકો,
 ઘોડે ચલાયે હાચે તને પાશ પાશ પર,
 કયા કયા સિતમ નહીં હુય બે-કસકી લાશ પર—૯
 આયે હેં કરબલામેં ધર અપના લુટાકે હમ,
 આયે હેં દાગ અપને જવાનોં કે ખાકે હમ,
 ઓન્નીસ તનકો આયે હેં બનમેં સુલાકે હમ,
 આયે હેં સખકો હાલ અસીરી દીખાકે હમ,

મારા હે એ-ગુનાહ ઉ-હેં ફર્યાદ યા રસુલ,
હમ બનમેં હાયે હો-બયે બરખાદ યા રસુલ—૧૦

હમ-હી તો બમમેં આયે હેં છુટ-કર દુહાઈ હે,
પ્યાસેકી હલક પર ચલા ખંજર દુહાઈ હે,
શખ્ખીરકા વહીયે કટા સર દુહાઈ હે,
તીશના ગયે હેં સખ લખે કાસર દુહાઈ હે,
સારી કમાઈ છુટ-ગઈ હય હય ખુલ્લકી,
ઉમ્મતને કદ્ર કી યેહી આલે રસુલકી—૧૧

રોરો કે શીર યે કબ્જસ કેહને લગે હરમ,
અય કબ્જ શક હો પુઝકો ધસી સરકી હે કસમ.
કેહદે હમ આયે કબ્જ પર અય સરવરે ઉમમ,
શખ્ખીર અખ સુનાઈગે કુછ હાલે દરદો ગમ,
નાનાકા નામ હાયે યે લેતે હેં ખાર ખાર.
સુરત દીખાદો ધનકો હેં શખ્ખીર બે-કરાર,—૧૨

આખેં ખુલી હુશીનકી હેં ધતેઝારમેં.
લખ હંસ રહે હેં આપ હેં સોતે મઝારમેં,
કુછ કેહ રહે હેં આપસે શખ્ખીર પ્યારમેં,
અરમાન બરે હુયે હેં દીલે દાગ-દારમેં,
હસરત હે સરપે હાલ જો ગુજરા હે સખ સુનાયેં,
સીના નહીં હે આપકો દાગે જગર દીખાયે—૧૩

દેખો વોહી મેં લાલ પુમ્હારા હુસેન હું,
મુઝકો ગલે લગાઓ પ્યારા હુસેન હું,
સરકો હે મેરે તનસે ઉતારા હુસેન હું,
કીસ તરેહસે કહું ગયા મારા હુસેન હું,
પુમને તો હાયે નાઝ ઉઠાયા હુસેનકા,
કાતીલને બનમેં ખુન બહાયા હુસેનકા—૧૪

તમામ શુદ્ધ.

બહિર ખખર.

ઉદ્ડું ઝખાન ઓર ગુજરાતી હરપુમેં.

અલકે લયલા—યાને એક હઝાર ઓર એક રાતઠા ખે બહા ખઝાના હે શાયકીન ? યે કિસ્સા તમામ દુનિયામે મશહુર હે અરેબીયન નાઈટસ ઇસીકા નામ હે ઓર તમામ ઝખાનુમેં છપ ચુકા હે ઓર કહા કહા બાર છપ ચુકાહે ઇસમે એકસો સે ઝીયાદા કિસ્સે હેં ઓર હરેક કિસ્સેમેં નસીહતકે મોતી ખીખેર દીયે હેં હર કિસ્સેમેંસે એક ન એક ખાત ઝુરર અયસી મીલતી હે કે જીસે દમાગમેં ફરહત ઓર રવશન ખ્યાલી પેદા હોતી હે માલુ-માતમેં બહોત ઇઝાફા હોતા હે અગલે ઝખાનેકે જોશીલે હાલાત માલુમ હોતે હે અઘલમે અયસી તેઝી ઓર તખીઅતમેં ઇતની હુશીયારી આતી હે કે બોદા ઇન્સાનબી કાખીલસે કાખીલ બન જતા હે કિસ્સે કયા હે અકલકે ખઝાને હેં ખુશી દીલ લગીકે બંડાર ઓર દીલચરપીકે દરયા હેં પુરી કીતાબકી અગર તારીફ કી ખય તો એક અયસી કીતાબ બને ૬૦૦ સફેકી બડી ઓર મઝબુત મુનેહરી ઇંગ્લીશ બાઇન્ડીંગ કી કીતાબ હે કીમત રૂ. ૪-૦-૦

દાસ્તાન અમીર હુમઝા—શુખઅત ઓર બહાદુરીકા જીતા જંગતા નમુના હે ઇસ્લામી જોશો ખરોશ કે વો મનઝર સામને આતે હેં કે પદતેહી હેરત હોતી હે હિમર અર્ધચારકી અધચારીયાં પદતે પદતે પેટ ન દુખાદેં તો હમારા ઝીમ્મા કીમત દો રૂપીએ આઠ આને.

તોતા ઓર મેના—યેબી એક અજબો ગરીબ કિસ્સા હે જાદુ ઓર તલ્લસ્માતકે વો હાલાત લિખે હેં. કે પદતે પદતે આદમી હેરતમેં પડ જતા હે પરસ્તાન ઓર દેવસ્તાનકી કહા-નીયાં કુછ અજબહી મઝા દેતી હેં ઓર હુસ્નો ઇશકકી દાસ્તિનો.

વો રગ દિખાતી હેં કે આશિક મિઝાજ લોગ તો પદ્મેલી લટકુ
બનજાતે હેં. કીમત એક રૂપીઆ આઠ આને.

કસસુલ અંખિયા—ઇસ કિતાબમેં એકસો સે ઝિયાદા પેગ-
મ્મહંકે મુબારક હાલાત હેં. અગર આપ અપની ઝીન્દગીકો ખુશ
મવાર બનાના ચાહતે હેં ઓર ઉકળાકો બી આરાસ્તા કરના ચાહતે
હે તો ઝુરર ઇસ કિતાબકો મંગવાકર મુલાહીઝા ફરમાઇએ કુરાન
શરીફમેં અલ્લાહ પાક જલ જલાલોહુને જીતને પેગમ્મહં કે કિસ્સે
ખયાન ફરમાય હેં ઓર ઉન્હુકી શાનમેં જીની સુરતેં ઉતારી
હે બિન સખ સુરતુંકી યે તફસીર હે કુરાને શરીફમેં અલ્લાહપાક
જલ્લશાનોહુને ઇન કિસ્સુકો 'અહસનુલ કસસ' ફરમાયા હે યાને
પેગમ્મહં કે કિસ્સે સખ કિસ્સુસે બહેતર હેં જખ જનાબે ખારીકા યે
ધરશાદ હે તો હમકો ચાહીએ કે હમ દુસરે ઝટલી કિસ્સે ન પઢેં ઓર
યે પેગમ્મહં કે કિસ્સે પઢેં તાકે હમકો બહોત કુછ સખક હાસીલ હો
ઓર હમારે ઇમાનકી મઝબુતી હો. જીરસે દીન દુન્યાકી ઇસ્લાહ હો
જાય યે કિતાબ ત્રીન કિસમ કે કાગઝ પર છપી હે કીમત રફ કાગઝ
એક રૂપીઆ આઠ આને, ઝલેજ કાગઝ દો રૂપીએ ઓર એન્ટીક કાગઝ
ઓર ઇંગ્લીશ સોનેરી બાઇન્ડીંગ કીમત દો રૂપીએ આઠ આને.

લેડી ડાક્ટર હલીમા ખાનમ—આયુંકે રદમે યે કીતાબ
ઇત્લી ઉમ્દા હે કે. જીસ કદર બી તારીફ લીખી જાય કમ હે
હલીમાખાનમ નામકી એક અવરત કે જો એક ડાક્ટરની થી
ઉસપર આયુંને અપને મકરો ફરેખકા જલ હાલા ઓર ઉસકો
મુરતદ બનાનેકે લીયે તરેહ તરેહકી કોશીશે કી મગર ડાક્ટરની
બી બહોત કાબીલ ઓર આયુંકે તમામ પોલસે વાફી થી ઓર
આયુંકે રદમે જીતી કિતાબેં હેં વો સખ ઉસને પઢી હુમથી જખ
આયું સમાજયુંને હલીમા ખાનમકો બહોત પરેશાન કીયા તો

હિસને વહા કે મગજન બદલનેસે પેહલે મે આપસે ચંદ સવાલ કર
અમર મેરે સવાલુકા આપને બપુળી જવાબ દીયા તો ફિર દેખા
જાયગા મગર સચ્ચેકે મુકાબલેમેં જુઠા કબ ઠેર સકતા હે ઓર
સિવા બાબમ નાહી કે ઓર કયા જવાબ દે સકતા હે ઇધર હલીમા
ખાનમને સવાલ શુર કીયે ઓર ઉધર આયુને બાગના શુર કીયા
ઓર ફિર કબી હલીમા ખાનમકો નહીં છોડા યે કિતાબ ઉર્દુમે હજા-
રકી તઅદાદમેં બિકતી હે ઓર ઇસકો પઢકર મુસલમાન અચ્છી
તરેહસે અપના બચાવ કર સકતે હેં ઓર અપને મુકાબલેમેં એક
આયોકો ઠેરને નહી દેતે મગર ઉર્દુ નહી જાનને વાલે મુસલમાન
બાઇ આયુકે ફરેજમેં આ જાતે હેં ઓર બાદમે તરેહતરેહકી તક-
લીફ ઉઠાતે હેં ઇસ લીયે હમને યે કિતાબ ઉર્દુ પરસે ગુજરાતી હરફમેં
ખાહેપી તાકે ગુજરાતી પઢને વાલે બી ઇસસે ફાયદા ઉઠા સકેં ઓર
એક આયોકાલી અપને પાસ ફરકને ન દે આયોસમાજકે રહમે જીતની
ઉર્દુ કિતાબે હે ઉન સબ કીતાબુકા મગજ ઇસ કિતાબમે હે સીફ
યે એક કિતાબ પઢનેસેહી આયો કે તમામ રહસે ઇનસાન વાકીફ
હોજાતાહે કિતાબ કયા હે આયુકો બગાનેકા એક મશીન હે કીંમત
એક રૂપીયા.

સુરે કહેફ—યે કુરાન શરીફકી એક સુરત હે જુમાકે રોઝ
ઇસકો પઢનેકા બહોત સવાબ હે હુજુર સરવરે આલમ (સલ્વ) ને
ફરમાયા હે કે મેરી ઉમ્મતસે જો શખ્સ જુમા કે રોઝ યે સુરત
પઢેગા ઉસકે આઇન્દા જુમે તક ગુનાહ નહી લીખે જાયગે બલકે
ત્રીન રોઝ ઓર ઝેયાદા ઓર ૭૦ હજાર ફરીરતે ઉસકે લીયે મગફેરત
તલબ કરીંગે ઓર ઉસકો તમામ બીમારીયુમે સેહત ઓર આશીયત
દી જાયગી ઓર વો શખ્સ ફિતનએ ફજળલ ઓર કયામતકી હેબતસે
અમનમેં રહેગા ઓર બહોતસે ફઝાયલ ઇસ સુરે મુબારક કે હેં યહાં

મુખતસર લીખે હેં મુસલમાન બાધયુક્ત ચાહીએ કે યે કિતાબ ચોક-
ખંદ ખરીદ કર વકફ તકસીમ કરેં તાકે દુસરે બાધબી સવાબમેં
શામીલ હો ઓર આપકો લી કયામત તકકા સવાબ મીલે ઇસી લીખે
હમને ઇસકા હદીયા કમ રખા હે સીફે ચાર આને.

હાફેજુલ ઇસ્લામ—યે મોહુદ શરીફકી કિતાબહે મોહુદ
શરીફકા પઠના ઓર સુના બહોત સવાબ ઓર દોનુ જહાનકી નેક
બખ્તીકા સબબ હે ઇસમે દોજહાંકે સરદાર આકાએ નામદાર મફખરે
મવજુદાત દઝરત જનામ મોહમ્મદ મુસ્તફા સલ્લલ્લાહો અલય હે
વ સલ્લમકા ઝિકરે ખયર હે આપકી પેદાઇશ વકાત મોજેઝાત ઓર
કયામત કે હિસાબ કિતાબ વશફાઅતતક આત્તાન બયાન બાહો
જખાનમે લીખા હે જુરર મંગવાકર શરફ હાસીલ કીજીએ કીમત
આઠ આને.

૨૬ દે હિન્દુ—ઇસકે નામસેહી ઝાહિર કે ઇસ કિતાબમેં હિન્દુ-
ઉકા ૨૬ હોના ચાહીએ ઉર્દુમે યે કિતાબ તમામ હિન્દુસ્તાનમે હખ-
રકી તઅદાદમે કંઇ બાર છપ ચુકી હે ઓર મુસલમાનોકો હિન્દુઉકે
મનાજિરે ઓર મુબાહિસેમે બહોત મદદગાર હોતી હે ઇસ લીખે હમને
ઇસકો ગુજરાતી હરફમેં છાપી હે તાકે ઉર્દુ નહી બનનેવાલે બ
લી ઇસ કિતાબકે ઝરીએ અપને સચ્ચે મઝહબકે મુકાબલેમે હિન્દુઉકે
લામઝહબકા ૨૬ કરે મુસન્નીફ સાહેબને હિન્દુઉકી પોથીયુ ઓર
શાસ્તરસે ઉનકે મઝહબકા ૨૬ કીયાહો ઓર સાબીત કર દીયા હે કે
ઇસ્લામ સચ્ચા ઓર સબસે ખેલતર મઝહબ હે ઓર આખિરમે એક
નઝમ તો ઇત્તી ઉમદા લીખી હે કે જીતી લી તારીફ કી બાય કમ
હે કીમત આઠ આને.

મીયાં બહરુદીન હુસેનુદીન નીઝામી. બુકસેલર

૧૭૪૦ પાંચપટ્ટી--અમદાવાદ.

શાહે ઝંકુમ—ઝંકુમકે બાદશાહકે સાથે હજરત અલી સ્ટેન્ડ
કરના. ઓર હજરતની કરામતે દેખકર ઉસકા મુસલમાન હોના
કીમત આને.

શાહે રૂમ—કુરાન શરીફમે અલ્લાહપાક ફરમાતા હે કે મેં
જીસકો આહુ ઉસકો ઇજ-ઝવહુ ઓર જીરકો આહુ ઉરકો ઝીલત હુ
રૂમકે બાદશાહતે જય થે આયત પદી તો ઉરકો ગુરર હુવા કે મેં
તો બાદશાહ હું મુઝકો ઝીલત કચુકર હો સકતી હે અલ્લાહપાકને
અપને કલામે પાક કા મોજીજા ઉસકો દીખલાયા ઓર ઉસકો બે
તરીકેસે ઝીલત દી હે વો પઢનેકે કાબીલ હે કીમત હો આને.

શાહે યમન—યમનકે બાદશાહકા કીરસા ઓર દો જલ્દાકે
સરદારકા મોજીજા પઢનેકે કાબીલ દીલ અરપ કીરસા હે કીમત હો આને.

ગુલીસ્તાને ખાજા—મુલતાનુલ હીન્દ હજરત ખવાજા મોમી
વીસતી અજમેરી રહઁકી કરામતે, ઓર આપકી પૈતામશ,
ઓર કૈશકે કમાલાત કા ઝીકરે કુલ અયસી તરકીબમે જયાન
હે કે પઢને વાલેકો કેશીયત પેદા હો જતી હે ઓર આખીરમે
પદી તદ્દરી તયાકે લીખે હજરતની શાનમે કવાલીયાં દત્તી ઉમદા
હે કે પઢનેસે દીલ ફકક જતતા હે કીમત છે આને.

મેરાજનામા—દોજલ્દાકે સરદાર હજરત જનાબ રસુલ મકજુબ
સલ્વ કી મેરાજ શરીફકા ઝીકરે ખેર હસ કિતાબમે હે. હજરત
સલ્વ ને સાતુ આસમાન, જન્મત દોઝખ ઓર અરશે મોઅક્કાતી
કી હુક મેર ઓર વલ્દાકે અજીબો ગરીબ દાલાત કુલ અયસી રખમે
લીખે હે કે પઢતેલી ઈમાન મજબુત હો જતતા હે. ઓર દરકે મલાલી
ઓર દરકે રસુલ દીલમે ઉજલને લગતા હે કીમત તીન આને.

મીલાદે બીસમિલ્લાહ—બીસમિલ્લાહ શરીફકી કયા કયા
ખરકતે હે ઓર દર કામકે શુરમે હસકો પઢનેસે કયા કયા કાયદે
હોતે હે વો હસ કાતાબમે લીખે હે કીમત તીન આને.

मुलशने जगदाद-दरत जनान रसुसुदाद सज
 मेहुद सरीर की ये ओक छोटीसी कीताज हे ओर उमका ना
 नसरसे आसता व पवराता हे दरत ओसपाक मेहुद
 दाती रहे की शानमे कसि ओर आसकी कसमुका जीकर भा
 कीताजमे हे कीमत दीन आने.

कंवालीका जुमका-हस कितामेने अलम अलम नात
 ओर हरकाया डौवालीका ओर गळें हे जे राजाना डौवाल ओ
 र-हीयां आकर सुन्नेवालुके दीजाली हे ओर साहेमे दीव वणद ओ
 डरीयतमे आकर जुममे लगते हे. ये कीताजका नाम दार्द आ
 नाम नहीं हे अलके आरजी हे आस कीनाशुं क नाम ये हे
 अलनेली जन, हुस्नो घरक, दीवउगा मारुक, आगे हरकाम, आर
 रेका पुत्रपुत्र, हरहे दीव, शाने आमा, शाने साणीर, ओलती मेन
 आशीक मारुककी छंडजड, ओसाणाजी, शादीकी पेदली रात, वदीदन
 जन, सुमताज जन, पटाणा जन, सहदन जन, ये सोवे जातकी
 कीताशुं के मजमुओ के हस डौवालीका जुमका डेहते हे हस
 मसका हरतेदार हसते डौवालीका जुमका के नामसे दीवा हे कीता
 के अस्वी नाम जे उपर लीजे हे तोहे हरकका टाइटल पेज
 पुजसुरत लपा हे के देपते ही तणीअत पुश हो जय ओर ह
 पर घाती उमदा पुजसुरत ओर दीव हरेण नाजनीनुं के डेह
 हे के ओक दका तो आप उरका नजंसे दुर न होने दीगे. दर
 ताजकी कीमत हो आना हे मगर सज साथ लेने वालेके पास
 सवा इपीआ लीया जयगा.

मिलनेका पता

भीयां जदरहीन हुसेनुहीन नीजामी
 बुकसेलर येन्ट पण्डीशर

१७४०, पांचपटी अमदावाद.

